

Függelék 2.

Katrín – divatmániás, ribanc

Kjartan Orri – az osztály bohóca, meleg

Móna – bármitől elpirul, kövér

Sonja – sokszor késik, kócos

Svavar – pattanásos, sportbuzi

A barátnők csendben nézték a felsorolást, amíg az uzsonnájukat ették. Helga látta, hogy az ő leírásai alig-alig pozitívabbak, mint Líney megfigyelései, de ezt egyikük sem tette szóvá.

– Valamivel közelebb vagyunk? – kérdezte Helga, ahogy becsukta a rózsaszínű uzsonnásdobozát, amely már kisgyerekkora óta megvolt neki. Hatodik-hetedik osztályban nem használta, de most újra viccesnek találta, hogy a dobozon pont a mérgezett almát tartó Hófehérke van egy csillámmatricán.

– Én Mónára tippelek – mondta Líney tünődve.

– Én pedig Kjartan Orrira.

– Komolyan?

Helga igazából ezt csak úgy kimondta anélkül, hogy komolyan elgondolkodott volna rajta. Most azt a rövid kis leírást fürkészte, amit összeraktak Kjartan Orriról, hátha abban talál valami indokot is rá.

– Hát izé... a melegek olyan érzékenyek.

– Ez csak előítélet.

Helga ezt nem érezte igazságosnak. Általában büszkén szokott viccelődni azzal, hogy ő csak az előítéletes emberekkel szemben előítéletes.

– Ezt egyáltalán nem negatívumként mondom – mentegetőzött. – Egyszerűen csak jobban hasonlítanak a lányokra, nem olyan zárkózottak, mint a többi fiú.

– De honnan tudjuk, hogy Kjartan Orri egyáltalán meleg-e?

– Hé, hát te magad írtad ide – mutatott rá Helga a papírra. – Nekem eszembe se jutott volna soha!

Egy-egy, gondolta Helga. Líney most megkapta a magáét azért, hogy korábban előítéletesnek hívta.